

Mirosław Pietrzak

Nowinka, gm. Tolkmicko, woj. elbląskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 185-186

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramikę i kości zwierzęce.

Gród myśliborski zbudowany został prawdopodobnie u schyłku VIII wieku i trwał do początku XII wieku.

Materiały z badań przechowywane są w magazynach Myśliborskiego Ośrodka Kultury.

Badania będą kontynuowane.

NĘDZA

woj. katowickie

NIECHMIRÓW, gm. Burzenin

Stanowisko 6

NIEMCZA

woj. wałbrzyskie

patrz

okres wpływów rzymskich

patrz

neolit

Uniwersytet Wrocławski

Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Barbara Wachowska, dr Krzysztof Wachowski /z Zakładu Archeologii Nadodrza IHKM PAN we Wrocławiu/ przy konsultacji doc. dr. hab. Józefa Kaźmierczyka. Finansował Uniwersytet Wrocławski. Wznowienie badań po kilkuletniej przerwie. Cmentarzysko szkieletowe-wczesne średniowiecze.

Na obzarze 435 m² wyeksplorowano 14 grobów szkieletowych, z których dwa zawierały wyposażenie w postaci paciorków /grób 81/ i kabiaków /grób 88/. Natrafiono również na pozostałości kamiennych fundamentów budowli, być może także sakralnej.

Badania będą kontynuowane.

NOWINKA, gm. Tolkmicko

woj. elbląskie

Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne

w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak, Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury pruskiej /VI-VII w. n. e. /.

Prace prowadzono na skłonie wzniesienia od strony zachodniej w celu uzyskania granicy cmentarzyska; przebadano 200 m². Odkryto i wyeksplorowano 18 obiektów. Wśród nich było 7 pochówków końskich, którym towarzyszyły ciepłopalne groby ludzkie umieszczone nad pochów-

kami końskimi. W grobach ciałopalnych ludzkich oprócz niewielkiej ilości kości przepalonych, węgli drzewnych i skorup nie odkryto żadnego innego materiału zabytkowego. Pochówki końskie były wyposażone ubogo; w pysku każdego konia tkwiło wędziło żelazne dwu lub trójczłonowe. Żaden z koni nie posiadał okuć uzdy. W jednym z pochówków końskich zachowały się fragmenty okuć żelaznych pochodzących prawdopodobnie od siodła/?/. Nie wszystkie ciałopalne groby jamowe występowały z pochówkami końskimi. Na przykład grobowi wyposażonemu w jednosieczny miecz żelazny i fragmenty okuć pasa nie towarzyszyły pochówek koński. Tegoroczne badania nie wniosły zmian do ustalonych poprzednio chronologii.

Badania będą kontynuowane.

NOWY DWOREK, gm. Świebodzin
woj. zielonogórskie
Stanowisko 7

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Edward Dąbrowski. Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Ósmy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna ze schyłku V do VII w. n. e. oraz osada neolityczna, obozowiska ludności mezolitycznej i schyłkowopaleolitycznej.

Badania koncentrowały się w obrębie aru czwartego, znajdującego się na kulminacji pagórka, na północny-zachód od dwóch arów eksplorowanych w 1955 r. Oprócz owalnej, bardzo głębokiej jamy wczesnośredniowiecznej, w której wystąpiły większe i mniejsze fragmenty lepionych ręcznie naczyń glinianych, eksplorowano resztki wyklinowującej się warstwy neolitycznej ludności kultury amfor kulistych, tudzież zalegającą poniżej warstwę mezolityczną oraz pozostałości warstwy schyłkowopaleolitycznej, bezpośrednio spoczywające na żwirze plejstocenijskim.

Warstwa mezolityczna odznacza się znaczną miąższością /od 0,15 m do 0,40 m/; udało się wyodrębnić w niej poziomy starszy i młodszymi. W poziomie starszym /niższym/ występują np. z reguły większe trójkąty janisławickie z utraconymi końcami, natomiast w poziomie młodszym /wyższym/, oprócz trójkątów /przeważnie mniejszych rozmiarów/ spotyka się także trapezy. Charakterystycznym składnikiem instrumentarium mezolitycznego są liczne drapacze. Te ostatnie stanowią zjawisko dość rzadkie w zespołach schyłkowopaleolitycznych; tu z kolei występują głównie rylce i przekuwacze oraz zupełnie sporadycznie półksiężycy i częściej, przeważnie uszkodzone, liściaki ahrenburskie i świderskie. Na wyróżnienie zasługuje nieduży zespół artefaktów krzemienych, który